

РЕШЕНИЕ

№ 28596

гр. София, 15.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 22.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **5200** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 и чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) и Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

Адвокат П. А., като пълномощник на А. К. П.–гражданин на И. е оспорила от негово име постановления на 03.04.2026 г. от консулско длъжностно лице в Посолството на Република България, в [населено място] - И. ОТКАЗ за издаване на виза, вид „Д“, за дългосрочно пребиваване в РБ, по заявление (л. 16 от делото) от 20.02.2026 г.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван от адвоката, който: поддържа жалбата; не оспорва съдържащите се в административната преписка писмени доказателства и не ангажира други; заявява претенция за възстановяване на разноски за водене делото, включително за присъждане на адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 2 ЗА.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище.

Съдържащите се в делото доказателства, съставляващи административната преписка, както и изисканата от Съда информация от ДА „НС“ и Дирекция „Миграция“ - МВР са приети без оспорване от страните.

Жалбоподателят А. К. П.–гражданин на И. е заявил пред Посолството на РБ в Д. желание да получи индивидуална „виза Д“, за дългосрочно пребиваване в РБ, като приложил и: сключен с регистрирано в РБ търговско дружество „Юроспийд“ ООД трудов договор (л. 19 от делото, гръб); писмо от началник на сектор в Дирекция „Миграция“ – МВР (л. 19), според съдържанието на което П. А. К. има предоставен достъп до пазара на труда, за срок от три години. На 03.04.2026 г.,

видно от представено по делото копие (л. 48) на [Приложение № 7, към чл. 34, ал.1 НУРИВОВР](#) е постановен отказ за издаване на поисканата виза, с цифрово цитиране на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 23 от Закона за чужденците в РБ“ и с мотиви (цитат): „при направените проверки е установено явно разминаване между подписа на апликанта в предварителния трудов договор и в националния му паспорт; горното от една страна предполага неразбиране от кандидата условията на труд и изискванията за длъжността, а от друга – води до нищожност на самия трудов договор; целта и условията на планирания престой не са обосновани, предоставени са подправени документи, с цел формално изпълнение изискванията на ЗЧРБ“.

Според представената от ДА „Национална сигурност“ информация, рег. № RB 202001-001-03/20.03.2026 г. с ниво на класификация „за служебно ползване“, по отношение и на А. К. П., заедно с множество (35), конкретно посочени физически лица била извършена проверка, но само за две от лицата (М. С. и С. Б. А.) е констатирано да са с изтекли срокове на валидност, на представените свидетелства за съдимост. Отражено е обаче в същата информация, относно всичките тридесет и пет проверявани лица „разминаване между подписа на апликанта в предварителния трудов договор и в националния му паспорт; горното от една страна предполага неразбиране от кандидата условията на труд и изискванията за длъжността, а от друга – води до нищожност на самия трудов договор“. Тази констатация всъщност е цитирана в процесния отказ за издаване на виза „Д“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доказателствата по делото и становищата на страните, приема за установено от фактическа и от правна страна следното.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана, а по същество е и основателна.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Едно от изискванията за влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС е да притежава виза и това изискване е валидно за случая, по отношение на жалбоподателя. Видовете визи, посочени в чл. 9а ЗЧРБ се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България – чл. 9г. от Закона и чл. 10, ал. 1 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР). Специалните основания, при наличието на които се отказва издаване на виза и влизане в страната на чужденец, са регламентирани с императивната разпоредба на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ. Формата, под която се отказва издаване на виза е определена с чл. 34, ал. 1 от Наредбата – „формуляр в два екземпляра по образец, съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице“. Процесният отказ е обективиран именно във формуляр, по смисъла на чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР.

Целта на въведения разрешителен режим по отношение влизането и пребиваването в РБ на чужденци – граждани на трети страни, упражняването на който се основава, освен на ЗЧРБ и на други, вътрешноведомствени актове, е свързана преди всичко с националната сигурност. Компетентният административен орган разполага с оперативната самостоятелност да прецени, налице ли са основанията по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ, вр. чл. 34, ал. 1 от Наредбата, а проверката на Съда в тази връзка е ограничена от чл. 169 АПК. За случая ответникът е намерил за основателно да откаже издаване на виза, конкретно на основанията по т. 17 и т. 23, ал. 1 на чл. 10 ЗЧРБ („не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит; е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни“. От съдържанието на поясняващите мотиви, изложени в отказа се установява, че те изцяло преповтарят (без изрично да се позовават на) изводите от цитираната

информация, рег. № RB 202001-001-03/20.03.2026 г. от ДА „Национална сигурност“. Самостоятелни мотиви от консулското длъжностно лице не са изложени, което означава безкритично да е приел становището. Характерът на информацията, изложена от ДА „НС“ обаче, не касае пряко националната сигурност, по смисъла на § 1, т. 1 ДР ЗДАНС и не следва да обвързва компетентното да се произнесе по заявление за издаване на виза длъжностно лице. Заключениеята, изложени в информацията от ДСА „НС“ за „разминаване между подписите“ не са подкрепени с доказателства, като например изготвена от експерт – графолог справка, както и с конкретни мотиви, обосноваващи такъв извод. От друга страна несъответствието между поставения върху трудовия договор подпис с този от документа за самоличност на чужденеца ще дефинира договора като „неистински документ“, по смисъла на чл. 93, т. 6 НК, но не като документ с невярно съдържание, по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 23 ЗЧРБ. Освен изложеното, основаниято по т. 17 на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ не е относимо към случая, понеже целта и условията на пътуването са доказани от апликанта, посредством представеното писмо от началник на сектор в Дирекция „Миграция“ – МВР, според което П. А. К. има предоставен достъп до пазара на труда, за срок от три години. Мотиви, с които да бъде опроверган този официален документ не са изложени в процесния отказ.

Издаденият на 03.04.2026 г. от консулско длъжностно лице в Посолството на Република България, в [населено място] – И. ОТКАЗ за издаване на виза, вид „Д“, за дългосрочно пребиваване в РБ, по заявление от 20.02.2026 г. от А. К. П. е постановен в резултат на неправилно прилагане на обсъдените материалноправни норми на ЗЧРБ, при положение, че ответникът не установи и не доказва (арг. чл. 170, ал. 1 и ал. 2 АПК) по надлежния ред становището за наличие на основанията по чл. 10, ал. 1, т. 17, т. 23 ЗЧРБ. Въз основа на изложените мотиви отказът подлежи на отмяна. На основание чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК административната преписка следва да бъде изпратена на компетентното консулско длъжностно лице за ново произнасяне по заявлението от 20.02.2026 г., след съобразяване с дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, вкл. като изиска повторно становище от Дирекция „Миграция“ – МВР. Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1 и чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14 -^{ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от А. К. П.–гражданин на И. постановления на 03.04.2026 г. от консулско длъжностно лице в Посолството на Република България, в [населено място] - И. ОТКАЗ за издаване на виза, вид „Д“, за дългосрочно пребиваване в РБ, по заявление от 20.02.2026 г.

ИЗПРАЩА административната преписка на компетентното консулско длъжностно лице за ново произнасяне по заявлението от 20.02.2026 г., подадено от А. К. П. – гражданин на И., след съобразяване с дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, относно тълкуването и прилагането на материалния закон – ЗЧРБ.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: